

## ***Elona quimperiana* (A. Férussac, 1821), el cargol de Quimper**

Mol·lusc gasteròpode, família dels elònids.

Nom comú: caracol de Quimper, caracol moteado (es),  
*escargot de Quimper* (fr).

Sinònims: *Helix quimperiana* (A. Férussac, 1821).

*Helix kermovani* (Collard, 1830).

Dimensions màximes: 30 mm de diàmetre × 14 mm d'alçada.

Voltes: 5-6.



Podem trobar aquest cargol al llarg de la façana cantàbrica de la Península Ibèrica (des de l'extrem del Pirineu Occidental fins a Galícia) i també a la Bretanya francesa. Viu en boscos caducifolis d'influència atlàntica, boscos de ribera, roquissars, murs de pedra seca i coves. S'alimenta de fongs, arrels i detritus vegetals i viu uns dos o tres anys. Precisa de molta humitat i frescor ambiental i és sensible als canvis climàtics que històricament han alterat aquestes condicions.

De fet es va extingir en bona part de la seva antiga àrea de distribució atlàntica. En concret va desaparèixer de la franja costanera de l'Aquitània i del País del Loira, i està per veure com respondrà al canvi climàtic actual post-industrial, amb temperatures cada any més elevades.

Els primers exemplars d'*Elona quimperiana* van ser recollits el 1817 prop de la ciutat de Quimper, a la Bretanya, i enviats al Barò de Férussac, qui posteriorment els va descriure com a *Helix quimperiana* el 1821. Més tard, el cargol de Quimper va ser trobat també al País Basc Nord el 1853, i ja dins de la Península Ibèrica el 1855. Molt més recentment, el 1992, van ser descobertes les primeres poblacions d'aquesta espècie al sur del riu Ebre, a la Rioja.

Una singularitat d'aquest cargol i que crida força la l'atenció és la seva closca marronosa translúcida que deixa entreveure nombroses taques pigmentàries del mantell intern. Aquestes taques no sempre hi són presents i en alguna petita població aïllada poden no existir, tal com es pot veure en les fotografies que acompanyen aquest text. També destaquen unes bandes blanques o groguenques de la conquilla que marquen discontinuïtats del creixement degut a períodes de temperatures extremes d'hivern-estiu o sequeres severes.

### **Algunes fonts:**

Cadevall, J. & Orozco, A. (2016). Caracoles y babosas de la Península Ibérica y Baleares. Nuevas Guías de Campo Omega.

Rosina Fechter/Gerhard Falkner. Weichtiere, 1990. Moluscos, Blume 1993.

Wikipedia: [https://es.wikipedia.org/wiki/Elona\\_quimperiana](https://es.wikipedia.org/wiki/Elona_quimperiana)

Miteco:

[https://www.miteco.gob.es/content/dam/miteco/es/biodiversidad/temas/espacios-protegidos/elona\\_quimperiana\\_tcm30-196960.pdf](https://www.miteco.gob.es/content/dam/miteco/es/biodiversidad/temas/espacios-protegidos/elona_quimperiana_tcm30-196960.pdf)

**Fotografies i text:** Xavi Martí (ACM), [xavianthropus@hotmail.com](mailto:xavianthropus@hotmail.com)

Localització fotografies: Cantàbria i Astúries.



Cantàbria



Xavi Martí

Cantàbria



Xavi Martí



Astúries



Xavi Martí

Astúries



Xavi Martí



Astúries



Xavi Martí

Astúries



Xavi Martí